

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Udskast til Lov om Lønningerne for det ved det kongelige Akademi for de skjønne Kunster ansatte Lærer- og Tjenestepersonale. (Lovudkastet findes i Anhang A.)

Feddersen: Det er jo vel bekendt, at Kunstakademiets Forhold i de senere Aar har været underkastet vidtløftige Forhandlinger og Afgjørelser i forskellige Retninger. Dette Lovudkast synes nu at foreligge som den sidste Afgjørelse, forsaavidt de finansielle Forhold der ved finde en Regulering, som de vistnok høilig trænge til. Det forekommer mig, at Sagen i sin Heelhed taget vistnok fremstiller sig paa en billig og efter de Fordringer, som Nutiden stiller, tarvelig Maalestok, og jeg har derfor ikke til Hensigt i dette Dieblif at ville vende mine Bemærkninger videre i finansiell Retning. Derimod vil jeg tillade mig at udhæve et i Akademiets Organisation meget væsentligt Punkt, der strax møder ved Gjennemlæsningen af Lovudkastet. Jeg sigter herved til det Punkt, som vedrører Valget af Professorene, og navnlig Valget af Professorene i Kunsten, idet deres Ansættelse for Fremtiden skal stee saaledes, at de, 7 i Tallet, skulle ansættes efter Indstilling af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, dog saaledes, at Akademiet i Forveien har faaet Tilladelse eller Afgang til at htre sig over de fremkomne Ansøgninger. Det er i Bemærkningerne antydet, at der i denne Henseende vil indtræde en Afvigelse fra det, der hidtil har bestaaet og senest er fuctioneret ved Ministeriets Bekjendtgjørelse af 28de Juli 1857. Det var nemlig fastsat ved denne Bekjendtgjørelse, at Sagen skulde afgjøres saaledes, at Akademiets egne Medlemmer valgte Professorene, og at Valgene derefter igjennem Kirke- og Underviisningsministeriet indstilledes til Hans Majestæts Stadfæstelse. Forsaavidt nu den Regel skulde blive fastsat, som er indeholdt i Lovudkastet, synes det temmelig klart, at Afgjørelsen af det Punkt, hvem der skulle vælge Professorene, vil paa en vis Maade glide ud af Akademiets Hænder og gaae over i Ministeriets, idet dette forbeholder sig at gjøre Indstilling.

Jeg troer, at dette Punkt er et temmelig væsentligt, der vistnok fortjener særlig Opmærksomhed fra det ærede Things Side. Det tilbrager sig strax Opmærksomhed, at den Regel, vi nu skulle afløse, ikke er ældre end fra 1857, og da der siden denne Tid kun er forløbet et saa kort Tidsrum, forekommer Sagen mig betænkelig, og det saameget mere, naar man kaster et Blik paa Foracterne deri; jeg tænker herved paa Akademiets Fundats af 28de Juli 1814, hvorved Valgprincippet væsentligt er blevet fastsat. Det er altsaa allerede i en tidligere Periode, i Kunstnerrepublikken, om jeg saa maa udtrykke mig, at Valgsystemet er blevet fastsat; thi det har bestaaet siden 1814, og lige indtil den sidste Tid, og det er mig ikke bitterligt, at dette Princip har givet Anledning til betydelige Ulemper. Dette Princip maa have været speciel Overveielse underkastet i 1856—57, siden vi i det Væsentlige gjenfinde det i Bekjendtgjørelsen af 1857. Skulde der nu være Anledning til i dette Dieblif, ved Behandlingen af en finansiell Lov, at forandre en Ting, der maa betragtes som et Hovedprincip ved Kunstakademiet? I den frie Kunst skulde det dog være underligt, om man ikke skulde have Afgang til ved Valg at bestemme, hvem der kan give Underviisning i Kunsten. Der er vistnok saa færegne Giendommeligheder ved Kunstnerlivet, baade med Hensyn til dem, der ere Kunstnere, og dem, der tragte efter at blive det, at man maa vogte sig for at berøre for stærkt et Princip, der tildeels har været en Indrømmelse til dem, nemlig Retten til at vælge deres Lærere, hvilken allerede i saamange Aar har bestaaet. Jeg synes, at denne Betragtning maa gjøre sig gjældende, og at det vil være betænkeligt, om jeg saa maa udtrykke mig, for det ærede Thing at røkke for stærkt ved dette Punkt. Derfor Ministeriet ved sin Bekjendtgjørelse af 28de Juli 1857 har haat Afgang til at ordne dette Forhold, saa er det en egen Sag for Thinget under Behandlingen af denne finansielle Sag at forandre, om jeg saa maa sige, i en vistnok mindre correct Form en Indretning eller en Ting, der i saamange Aar har bestaaet ved Akademiet. Naar Ministeriet har tiltroet sig i 1857 at kunne ordne Sagen paa denne Maade, forekommer det mig, at hvis det